

mětné příslušnosti žaloby o zapravení zápůjčky ze stejného hlediska se posuzují jako žaloby o zapravení kupní ceny, a tu zase nerozlišuje, zdali žalovaný snad kup uznal, koupenou věc již přijal, má ve svém držení, či ne. To platí tím více, když nemají se při ocenění předmětu sporu srážeti plnění vzájemná, k nimž jest žalobce zavázán, tak že na př. zde nelze srážeti cenu pozemků, kterou právě žalobce za kupní cenu žalovanému vydati chce (§ 56., odst. 3. jur. n.).

Nepadá zde také dále na váhu, že žádá žalobce plnění alternativní, tak že při druhé alternativě zapravením obnosu 318 K může se sprostiti splnění kupní smlouvy.

Zde padá při určení předmětné příslušnosti právě na váhu — a to jest rozhodným — že při jedné (prvé) alternativě žádá se zapravení (zjištění) obnosu 1590 K, že o něm dle prosby žalobní soudce uznati jest povinen, padá na váhu, že zde hrozí žalovanému odsouzení ku placení (pojištění) obnosu víc jak 1000 K, kterýž obnos také pak dle § 12. ex. ř. možno exekučně dobývat.

Když se tedy zde jedná o zaplacení (zjištění) více jak 1000 K, nabývají předpisy § 49. a násl. j. n. o příslušnosti, zcela nezávisle na libovolném ocenění žalobce a nezávisle od toho, že dle druhé eventuality jde zde pouze o 318 K, platnosti, a není tedy soud okresní oprávněn, rozhodovati o tom, zdali žalobci pohledávka 1000 K přesahující přísluší, či ne.

Třetí stolice nevyhověla rekursu žalobcově a v

d ů v o d e c h

prostě na rozhodnutí soudu rekursního a jeho správné důvody poukázala.

(Rozhodnutí c. k. nejv. soudu ze dne 25. dubna 1906, č. 6934.)

Flieder.

Doručení žaloby proti předpisům §§ 106., 100. a 231., odst. 1. c. ř. s. vylučuje kontumaci, byť i žalovanému možnost, před soudem jednati, nebyla odňata.

Na žalobu A. proti B., podanou u soudu bydliště žalovaného pto. 208 k. nařízeno bylo líčení na 19. prosince 1905. Žalovaný, nalézaje se v práci mimo své bydliště, byl manželkou, již v jeho nepřítomnosti žaloba byla doručena a sice v neděli dne 17. prosince 1905, o tom ihned uvědoměn, pročež dne 18. prosince odpoledne domů přibyl a též dne příštího ráno k soudu se vypravil, avšak o 6 minut pozdě přišel.

Proti kontumačnímu rozsudku podal odvolání z důvodů zmatečnosti dle §§ 471., č. 5., 477., č. 4. a dle § 471., č. 4. c. ř. s., odvolávaje se na předpisy §§ 106., 100. a 231., odst. 1. c. ř. s.

Soud odvolací (Brno) odvolání zavrhnul.

D ů v o d y :

Poněvadž žalovanému možnost, aby před soudem jednal, opomenutím doručení žaloby nebyla odňata, tož není tu důvodu zmatečnosti §. 477., č. 4. c. s. ř., a poněvadž žalovaný dále sám připouští, že stání zmeškal, nemůže býti také o skutkové podstatě § 471., č. 4. řeči. Poněvadž pak položení stání na kratší nebo delší, než v § 231., odst. 1. c. s. ř., stanovenou normální lhůtu není žádným zákonným důvodem k odporování rozsudku, právě tak jako ne doručení žaloby v neděli, bylo odvolání ve všech těchto bodech zavrženo.

Nejvyšší soud však dovolání žalovaného vyhověl a rozsudky obou nižších stolic zrušil.

D ů v o d y :

Dovolání přiznati dlužno oprávnění potud, pokud opírá se o důvod § 471., č. 4. c. ř. s. Podmínkou přípustnosti rozsudku pro obmeškání jest řádné obeslání. Toho však zde nebylo a proto slušelo dovolání vyhověti.

(Rozh. z 11. dubna 1906, č. 5.519.)

B.

Příspěvek k náhradnímu doručování uložením na poště (§§ 104., 107., 115. a 116. c. ř. s.)

A. odstěhovav se z M. do D., dopsal za nějaký čas z Vídně poštovnímu úřadu v M., aby mu nadále dopisy a pod. neposílaly se více do D., jelikož tam více nepřebývá, nýbrž ve Vídni, a že svou tamní adresu poštovnímu úřadu brzy zašle, čehož však neučinil.

Firma B. v Brně poslala jemu, dokud přebýval ještě v M., různé zboží, kteréž konečně u okr. soudu brněnského na starou adresu dlužníkovu zažalovala, nevědouc, že týž z M. se odstěhoval.

Poštovní úřad v M. uložil žalobu ve smyslu § 104. c. ř. s. a okr. soud vynesl kontumační rozsudek, jenž na týž způsob u poštovního úřadu byl uložen.

Teprve když přikročeno bylo k mobilární exekuci, podal dlužník, jenž mezi tím opět do D. se byl vrátil, rekurs, domáhaje se zrušení usnesení exekuci povolujícího i dosavadních exekučních úkonů.

Zemský soud v Brně usnesením ze dne 20. dubna 1906, č. j. R. II. $\frac{120/6}{0}$ rekursu vyhověl a usnesení naříkané změnil, návrh na povolení exekuce zamítnuv.